

Udsendt maj 2017

Kære kollega

Statens samlede forbrug af juridisk bistand kan for 2015 opgøres til ca. 415 mio. kr., hvoraf 385 mio. kr. blev anvendt på bistand fra Kammeradvokaten. Vi bruger således mange penge hvert år på ekstern advokat bistand i staten. I regeringsgrundlaget har vi sat fokus på løbende at overveje den rette balance mellem brug af juridiske kompetencer internt i ministerierne og brugen af eksterne advokater, så vi anvender pengene og statens juridiske kompetencer bedst muligt.

Kammeradvokataftalen, der trådte i kraft 1. januar 2015, begrænser ikke statens ret til selv at varetage juridiske opgaver. Statslige institutioner bør derfor altid overveje, om juridiske opgaver bedst kan løses af interne juridiske kompetencer eller ved bistand fra andre myndigheder med kompetencer på området. I de situationer hvor en statslig institution vurderer, at der er behov for at anvende en ekstern advokat med henblik på at løse en juridisk opgave, skal der tages stilling til, hvilken ekstern leverandør, som skal bistå med opgaven.

Ifølge Kammeradvokataftalen er de statslige indkøbere som udgangspunkt forpligtet til at anvende Kammeradvokaten ved indkøb af juridisk bistand. Det er dog muligt at anvende andre advokater end Kammeradvokaten i visse tilfælde.

Finansministeriet har iværksat en række initiativer med henblik på at udbrede kendskabet til aftalens muligheder for at købe advokatbistand uden for Kammeradvokataftalen. Siden aftalen trådte i kraft har de statslige institutioner dog kun anvendt de nye muligheder i aftalen i begrænset omfang.

Jeg vil derfor opfordre til, at det i de enkelte ministerier overvejes, om aftalens muligheder for at indkøbe advokatbistand uden for Kammeradvokataftalen kan benyttes i højere grad. Det er vigtigt, at vi løbende forholder os aktivt til vores indkøb af ekstern juridisk bistand. Ved at anvende andre advokater i enkeltsager, hvor det er hensigtsmæssigt, kan vi som kunde skabe en sund konkurrence og få indsigt i markedsudviklingen, herunder markedspriserne, kompetencerne i markedet, eventuelle geografiske hensyn og tendenser i forhold til fx ydelser og services. Derved får den enkelte institution og staten samlet set et bedre grundlag for at købe den rette faglige kvalitet til den bedst mulige pris.

Givet at Kammeradvokatordningen har eksisteret i mere end 80 år, er det naturligt, at samarbejdet med Kammeradvokaten mange steder er tæt integreret i opgaveløsningen, og at eventuelle ændringer i indkøbsadfærden i visse henseender vil indebære en kulturændring i de enkelte institutioner.

For at understøtte regeringens ambitioner på området vil det derfor være nødvendigt, at vi alle har fokus på forbruget af Kammeradvokaten, og at aftalens muligheder for brug af andre advokater i højere grad anvendes.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde
Minister for offentlig innovation